Timp de trei săptămîni...

Reprezentativa Republicii Democratice Congo (Kinshasa)

ANTRENOR AL NAȚIONALEI CONGO (Kinshasa)

Prin participarea **României** la turneul final din **Mexic** — 1970, ca și prin întîlnirile directe pe care echipele noastre (națională — olimpică și de tineret) le-au susținut **cu formațiile congoleze**, fotbalul românesc și-a cucerit un mare prestigiu în cunoscuta țară a Africii ecuatoriale, care dorește să stabilească noi și puteraice contacte cu echipele românești reprezentative și de club.

F.A.C.O.P.A. (Federația de fotbal congoleză) a făcut apel la **forul conducător al fotbalului nostru spre** a-i trimite un antrenor care să conducă pregătirea „11"-lui reprezentativ pentru meciul **retur cu Zambia** (primul joc pierdut, în deplasare, cu 1—2). Am fost desemnat să îndeplinesc această sarcină.

Sosirea unui antrenor român la **Kinshasa a fost** salutată cu căldură de presa congoleză care sugera, în același timp, federației congoleze de fotbal să profite la maximum de prezența unui specialist nu numai pentru instruirea reprezentativei naționale dar și în domeniul organizării campionatului intern și al pregătirii echipelor de club, pe planul jocului colectiv. Drept urmare, pe lîngă ședințele de pregătire ținute zilnic cu jucătorii echipei reprezentative în vederea meciului retur cu **Zambia**, am lucrat și cu o selecționată a capitalei țării pentru turneul pe orașe, organizat la 30 iunie, **„Ziua națională a Republicii Democratice Congo"**.

Din întîlnirile echipelor noastre în anii trecuți cu diverse formații din **Conge-Kinshasa**, ca și din vizita recent făcută, mi-am putut da seama de trăsăturile caracteristice ale fotbalului din această țară. **Calitățile** intrinsece rasei negre fac ca jucătorii congolezi să fie excelent înzestrați pentru prestații de mare abilitate tehnică și de execuție în viteză. Aceste trăsături, favorizînd tehnica individuală, determină însă deficiențe la capitolul rezistenței specifice.

Totuși, am putut constata un mare progres făcut în ultima perioadă ca fruct al contactelor luate între timp cu fotbalul brazilian, românesc și belgian. Avînd la dispoziție elemente de mare talent, fotbalul congolez poate atinge un nivel și mai ridicat dacă pregătirea tactică, dar mai ales capacitatea fizică, vor fi dezvoltate la fel ca potențialul tehnic ce-l posedă jucătorii săi.

Am avut marea satisfacție ca, în urma programului de pregătire ce l-am adoptat pentru „Leoparzi" (echipa națională), împreună cu directorul tehnic **Lucien Ndala**, meciul retur cu reprezentativa **Zambiei** să fie cîștigat cu 3—0 prin jocul bun prestat de majoritatea jucătorilor și în mod deosebit de **Kembo**. De subliniat că echipa adversă este antrenată de iugoslavul **Suselic**, care i-a imprimat sistemul 1-4-3-3, destul de bine aplicat. Prin victoria de la **Kinshasa, Congo** s-a calificat în turneul final al **„Cupei Africii"**, ediția 1972, de la **Yaoundé**, unde speră să redeitereze isprava din 1967, cînd a cucerit acest prețios trofeu.

Și acum, cîte ceva despre organizarea internă a fotbalului congolez.

Campionatul echipelor de seniori se desfășoară cu participarea a 16 formații, care constituie divizia I. Campioană în acest an este echipa **Engelbert din Lumumbashi**, care dă nouă jucători reprezentativei naționale. Divizia a II-a cuprinde 16 echipe cu o singură serie. Divizia a treia și a patra sînt constituite pe regiuni (cîte o serie de 12 echipe fiecare regiune). Campionatul de juniori se dispută pe orașe.

Jucători de talia lui **Kembo** (golgeterul campionatului), **Kazadi, Ngoie, Luyeye, Mukombo, Bwanga, Katumba, Mutombo, Mokili, Kalala, Kapata, Saidi, Kakoko**, sînt aplaudați la scenă deschisă de numeroșii lor admiratori care umplu stadioanele la fiecare meci internațional sau din campionatul țării.

Vizita pe care am făcut-o în **Congo**, cu o durată de trei săptămîni, a adîncit și mai mult legăturile stabilite, încă din anii 1966—1967, cînd reprzentativa noastră de tineret, a disputat la Kinshasa două meciuri amicale, iar în 1968 națională A a făcut o escală de pregătire în drum spre **Brazilia**. Interesul forurilor sportive și al iubitorilor fotbalului se îndreaptă acum spre țara noastră, unde doresc a trimite o serie de antrenori, spre a urma cursurile **Institutului de educație fizică și sport de la București și ale școlii noastre de antrenori de fotbal.**

CORNEL DRĂGUȘIN
antrenor federal

● **DATELE „CUPEI U.E.F.A."** *(fosta Cupă a orașelor-tîrguri): primele două etape vor avea loc în aceleași zile ca și celelalte două cupe:* 15 și 29 septembrie, 20 octombrie și 3 noiembrie ; *a treia din această toamnă la* 24 noiembrie și 8 decembrie, *urmînd ca în primăvară să se desfășoare paralel toate cele trei cupe* (8 și 22 martie, 5 și 19 aprilie). *În „Cupa U.E.F.A." este necesară o etapă în plus, deoarece participă* 64 *de echipe. În privința primei etape sînt posibile schimbări de date pentru a evita concurența dintre echipele din aceleași țări programate să joace acasă.*

● **CAMPIONATUL BULGARIEI** *va începe la* 16 *august și în primele trei săptămîni se vor disputa cinci etape ! În toamnă echipa Bulgariei va susține meciuri cu* R. F. a Germaniei *(amical, la* 8 *septembrie), cu* Ungaria *(la* 25 *septembrie), cu* Franța *(la* 11 *noiembrie și* 4 *decembrie), ultimele trei partide, în cadrul campionatului Europei. Olimpicii vor întîlni* Spania *la* 24 *noiembrie.*

● **DINAMO BUCUREȘTI** *va susține, în cadrul turneului său în Spania și R. F. a Germaniei, la începutul lui august, o partidă amicală cu* Hertha B.S.C. *Echipa lui* Gherghely *are inclus acest joc în programul său de pregătire pentru campionat.*

● **ÎN PRELIMINARIILE OLIMPICE.** *zona asiatică : Liban — Irak 1—0 (primul joc).*

● **NUMAI TREI JOCURI** *are programate Elveția în sezonul de toamnă : cu* Turcia *(amical, la* 26 *septembrie la Zürich), cu* Anglia *(în campionatul Europei, la* 13 *octombrie la Basel) și din nou cu* Anglia *(campionatul Europei, la* 10 *noiembrie la Londra). În primăvară, două amicale : cu* Suedia *în aprilie și revanșa cu* Polonia *la* 10 *mai în deplasare.*

● **DIN SEZONUL** 1971/72 *în campionatul Spaniei vor participa* 18 *echipe în loc de* 16. *Majorarea a fost decisă recent de forul de specialitate.*

● **UN MIC INCIDENT** *s-a produs cu prilejul tragerii la sorți a jocurilor din prima etapă a cupelor europene : potrivit unei decizii a comitetului U.E.F.A., luată într-o ședință la Monte Carlo, comisia de organizare a „Cupei U.E.F.A." a redus numărul de echipe franceze de la* 3 *la* 2. *Delegatul francez a protestat, dar n-a obținut decît promisiunea că la viitoarea ediție vor lua parte trei echipe franceze.*

DE PRETUTINDENI

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ PENTRU REVISTA „FOTBAL"

FOTBALISTUL CU PASUL DE AUR

Ca un trăznet a căzut vestea. Ea a fost adusă, din gură în gură, de la o distanță de 50 km de Sofia. Nimănuia nu-i venea să creadă ! Și nu credeau pentru că nu trecuseră nici două zile de cînd, pe stadionul „Vasil Levski", **Asparuhov** redevenise, în meciul cu **T.S.K.A.**, după o lungă perioadă de repaos forțat de o accidentare (a cîta oară după acel an de vîrf, 1965 ?) același fotbalist drag sutelor de mii de iubitori ai sportului. Era trecut de 11 noaptea și pe străzile capitalei bulgare grupuri numeroase de sofioți continuau să se întrebe dacă n-o fi vreo greșeală. Poate nu erau ei, poate nu era mașina lor... Din nenorocire, ei au fost : **Asparuhov** și **Kotkov**, în automobilul acela blestemat care s-a ciocnit de un camion la cîțiva kilometri de **Botevgrad**, la poalele de nord ale Balcanilor. Au ajuns pe vîrful **Vitinia**. Era într-o miercuri, la amiază. Au umplut rezervorul cu benzină, și, cu încă un suporter din Sofia, s-au urcat în mașină. De la Vitinia, șoseaua coboară în serpentine periculoase spre Botevgrad. Au trecut cu bine această parte a drumului și, cînd au ajuns în linie dreaptă, din lateral a apărut brusc botul unui autocamion cu remorcă. Cu toată frîna pusă violent, accidentul nu a putut fi evitat. Mașina a intrat sub burta autocamionului și, în timpul ciocnirii, o scînteie a aprins benzina ce se scurgea din rezervorul spart. Toți trei au ars complet pînă la brîu.

ASPARUHOV

Îl ascultam pe **Liubomir Anghelov**, golgeterul neegalat încă al națională bulgare din perioada anilor 1929—1940 (25 de goluri marcate) și-i dădeam dreptate. **„Cariera și activitatea lor**, îmi spunea el, **nu se pot reduce la o declarație. Asparuhov și Kotkov au fost jucători de mare clasă, nu numai ai epocii lor, dar pentru întreaga perioadă de existență a fotbalului bulgar".**

Jucătorul cu „pas de aur", **Asparuhov**, era un vis pentru cele mai bune echipe. Antrenorul italian **Rocco**, îl denumea **„centrul înaintaș al visurilor mele"**. Iar **Eusebio**, după partida de la Sofia în care Benfica primise două goluri de la Asparuhov, declara : **„Dacă îl aveam lîngă mine pe Asparuhov, mai dădeam cinci goluri".** Tot excepționalul atacant avea să le marcheze și în retur portughezilor primul gol, din păcate al unui meci pierdut de Levski.

Oamenii își amintesc de acel an în care Asparuhov terminase stagiul militar și se întrebau dacă va reveni sau nu la **Levski**, clubul de care își legase întreaga carieră. Și Asparuhov s-a reîntors la clubul inimii lui. 1965 a fost anul lui de aur. An care l-a consacrat pentru totdeauna și i-a cîștigat un loc de neuitat în istoria fotbalului bulgar.

Acesta a fost **Asparuhov**. Și la fel de bun a fost **Kotkov**, prieten nedespărțit pînă în ultima clipă a vieții lor.

Stau amuțite tribunele... Finala „Cupei Bulgariei" a fost aminată pînă la toamnă. Dar nici atunci, pe „scena verde", nu vor mai apare cei doi virtuozi ai balonului, în fața celor ce i-au ovaționat de-a lungul atîtor ani...

Sofia, 20 iulie

CONSTANTIN AMARIȚEI

● ● ● ● ● ● ●

Carnet extern

NOUĂZECI ȘI OPT

Cea de a zecea ediție a Campionatului mondial de fotbal, ediție-jubileu, se pare că are încă din start asigurat succesul. Mai întîi cel de participare : agențiile de presă au comunicat la începutul lunii cifra reprezentativelor înscrise. Ea a întrecut toate așteptările : 98 de echipe din lumea întreagă vor începe din octombrie cursa de calificare pentru ocuparea unuia dintre cele 16 locuri ale turneului final — ce se va desfășura în R. F. a Germaniei. Așadar, 98 ! Cu 41 de ani în urmă doar 13 echipe au răspuns la invitația federației Uruguayului centenar ! Acum — 85 în plus. Iar cîteva înscrieri au fost respinse întrucît au sosit după termenul stabilit.

Ce distanță uriașă a parcurs soccerul mondial între cele două cifre, 13 și 98 ! Cu greu au fost convinse cele 13 să participe. Cu zîmbete de neîncredere a fost însoțită călătoria peste mări și țări a celor patru reprezentative europene, printre care și România — într-un fel, membru fondator al campionatelor mondiale de fotbal, competiție ce-și disputa cu Jocurile Olimpice primatul popularității și importanței în lume.

Dacă cele 13 au jucat — din lipsă de alți combatanți — direct în turneul final, cît de dificilă este acum prezența într-o atare etapă a competiției. La prima ediție disputată după cel de al doilea război mondial (Brazilia, 1950) cele 16 locuri au fost solicitate de (numai) 25 de țări ; dacă la „World Cup" numărul participantelor a crescut la 53, iar la „El Mundial" pentru a se găsi printre cele 16 fericite au luptat 71 de formații, iată că de data asta 98 de formații își vor disputa participarea finală. Aproape șase pe un loc !

Cu 41 de ani în urmă, singurele puteri fotbalistice erau în Europa și America de Sud. De data asta, puteri noi apar în fotbal : Africa este în plin drum spre afirmare ; Asia își organizează team-urile naționale, iar Australia și Oceania s-au încolonat și ele în marea armată pașnică a fotbaliștilor lumii. Toate cele cinci continente sînt prezente nu numai pe steagul F.I.F.A., ci și sub steagul alb-albastru al acestei mari organizații mondiale. Atît de mare și importantă încît, cu patru ani în urmă, cînd a fost oaspetele țării noastre, Sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., spunea un mare adevăr sub forma unei butade : „A doua zi după ce-și cucerește independența națională, tinerele state devin mai întîi membre ale F.I.F.A. și apoi ale O.N.U. !".

M. T.

ULTIMA OARĂ...

Vineri seara a sosit la Rio. Nu cu avionul, ca de obicei, ci în acel tren, „trenul Pele", cu mers de melc, cu opriri în toate stațiile pentru ca admiratorii lui, miile, zecile de mii de admiratori, să-l poată saluta. La hotelul *„Grand"* și-a întîlnit pentru ultima oară în această carieră prodigioasă, coechipierii din națională. A venit, cu piciorul în ghips și *Carlos Alberto*, căpitanul reprezentativei, la despărțirea lui „El rey" de selecționata tri-campioană a lumii. Polițiștii s-au instalat încă de joi în fața marelui hotel. A ține departe mulțimea dornică să aibă un autograf sau măcar o strîngere de mînă de la cel mai mare fotbalist al Braziliei și al lumii, a reprezentat o veritabilă problemă.

Cele 48 de ore de despărțire ale lui *Pele* de echipa națională au avut — poate nici nu mai este nevoie s-o spunem — un program infernal. Reporterii făceau coadă la interviuri; pentru amplasamentul camerelor de luat vederi, al aparatelor de filmat, al celor fotografice s-a desenat pe parchetul imensului hol poziția fiecăruia dintre cei admiși la marea scenă. *Pele* a dat interviul de adio și finalul scenei l-au reprezentat îmbrățișările altor vrăjitori ai mingii, alte glorii de ieri și de astăzi ale fotbalului brazilian. Ei au trecut în șir indian prin fața „perlei negre" și se numeau *Zizihno, Bauer, Barbosa, Zeze Moreira, Didi, Zagallo, Zito, Gilmar, Tostao* și *Rivellino.*

Toate acestea erau preludii... Marele act a fost despărțirea publică de echipa națională, de spectatori ; pînă la stadion, drumul a însemnat o paradă a triumfului, a culorii, a cinteculuí, petardelor și confetelor. Despărțirea a avut, totuși, loc. Deși, chiar pînă în ziua producerii ei, fiecare brazilian a sperat că *Pele* va reveni asupra hotărîrii sale. *„Mi-e greu să resping atîtea și atîtea rugăminți,* mărturisea el, la un interviu din zilele dinaintea încheierii activității la echipa națională. *Dar am spus o dată „nu" și „nu" rămîne. Prea ar avea aspect de tîrguială toată problema..."*

Și astfel, la 18 iulie, sub reflectoarele *Maracanei*, s-a încheiat viața lui *Pele* în echipa națională. Dacă închide ochii și privește înapoi, „El rey" poate fi mulțumit : *a jucat de 111 ori în selecționată, a marcat 95 de goluri și a cîștigat, cu ea, de trei ori campionatul lumii...*

ef. i.